

Til § 2.

Efter de Erfaringer, der paa fornævnte Rejser indhøstede i Sønderjylland, har man ment ogsaa at burde aabne Adgang til at fritage Jorder for Fredskovspligt, som er ryddede for Skov, selv om Jorden har været ansat til Skovskyld.

Til § 3.

2det Stykke i det oprindelige Forslag vedrørende den almindelige Fredskovskonstatering er udgaaet, jfr. Bemærkningen til § 11.

Til § 4.

I denne Bestemmelse er foretaget nogle redaktionelle Ændringer.

Til § 5.

I Henhold til Forhandlinger indenfor oftnævnte Skovudvalg er i Litra a efter „Skovens“ tilføjet „daarlige Form“.

Til § 6.

Til 1ste Stykke er føjet: „I Plantager anerkendes Bjergfyrbbevoksninger i første Generation som fyldestgørende“. Samtidig er herigennem fastslaaet, at Plantager falder ind under Skove.

I Overensstemmelse med Forhandlinger i Udvalget er foretaget nogle mindre Rettelser i 2det Stykke. I 3die Stykke er indføjet foran „Enge“ Ordene: „Mark-, Klit- og Hedearaler“.

Til § 7.

I 2det Stykke er Skovtilsynet erstattet med Landbrugsministeriet, idet de her omhandlede Dispensationer fra Fredskovspligten er af saa stor Betydning, at man har anset det rettest at overlade Afgørelsen til Ministeriet.

Til § 9.

Skovtilsynets Paabud er mere begrænset efter dette Forslag end efter det i Rigsdagssamlingen 1933—34 forelagte Forslag, idet det i Almindelighed er overladt Skovejeren selv at skønne over, hvilke Kulturarbejder der er fornødne til Overholdelse af Budet i § 6. Kun med Landbrugsministeriets Bemyndigelse kan Skovtilsynet, naar det konstaterer, at Skovejerens Skøn ikke er tilfredsstillende, paabyde, hvilke Træarter og Kulturmetoder der skal anvendes.

Til § 10.

Anmeldelsespligten ved Ejerskifte er nøjere udformet.

Som 3die Stykke er tilføjet en Pligt til Forevisning af Skøde paa Skov for

Skovtilsynet, hvorved Anmeldelsespligten yderligere sikres. Samtidig noteres Fredskovsforpligtelsen i Tingbogen, hvori der, saafremt der ikke protesteres inden den i Forslaget angivne Tid, ligger en Erkendelse fra Ejerens Side af, at han ikke kan godtgøre, at Skoven ikke falder ind under § 1.

Til § 11.

Under Forhandlingerne i Rigsdagen syntes der ikke at være Stemning for den i det oprindelige Forslags Afsnit C indeholdte Plan til en almindelig Konstatering over hele Landet af Fredskovene og deres Grænser, idet man befrygtede, at en saadan Foranstaltning vilde blive meget kostbar og langvarig. Dette Forslag har man derfor ment at burde modificere, saaledes at den i Afsnit C planlagte Fremgangsmaade kun bliver at iagttage, naar en Skovejer ønsker at faa konstateret, om hans Skov er Fredskov eller ej og i bekræftende Fald Grænserne for Skoven. Til Gengæld har man som foran nævnt i § 1 paalagt den private Ejer af Skov uden for de sønderjyske Landsdele Bevisbyrden for, at hans Skov først er indtaget til Skovdyrkning efter 27. September 1805, endvidere indført Notering i Tingbogen af Fredskovsforpligtelse ved første Skødes Lysning i Henhold til § 10, 3die Stykke, samt endelig i Overensstemmelse med Skovlovskommissionens Flertalsforslag, Afsnit B, § 21, genindført i § 11 den ved Skovforordningen hjemlede Indskrænkning i Hugsten i enhver Skov, Fredskov eller ej, efter Ejerskifte i et vist Tidsrum, som man, da den almindelige Fredskovskonstatering er opgivet, af Hensyn til Skovens Bevaring har ment at burde forhøje fra Forordningens 10 Aar til 15 Aar, dog at man for de ikke-fredskovspligtige Plantagers Vedkommende har ment at burde tilføje den Begrænsning, at den paagældende Plantage skal være mindst 2½ ha stor.

2det Stykke er i Overensstemmelse med Ønsker, fremsatte paa Rigsdagen i forrige Samling under Behandlingen af Skovforslagene.

Til § 15.

Nr. 2 er tilføjet efter Henstilling fra skovbrugskyndig Side.

Til § 17.

Statsskovene er rettet til Statens Skove for at undgaa den Misforstaaelse, at Statens Klitplantager skulde være undergivet §§ 7—16.

Til § 20.

Denne Bestemmelse er ny.